

Så understreger man det, og så spørger de: Hvad betyder lovlig? Ja, det betyder, siger jeg så – eller rettere sagt, det kan jeg huske at jeg sagde dengang for 30 år siden – at hvis jeg siger, at nu skal en af jer gå ned og hente 1.000 skud ekstra ammunition henne hos nabokompagniet, fordi vi ikke kan komme ind i vores egne våbendepoter, og så kan vi ikke komme ned og skyde, så får han derned. Så viser det sig, at døren er låst, og han ringer tilbage og siger: Der er ikke nogen våben, mester, jeg kan ikke få fat i dem. Så siger jeg: Nu har jeg 100 mand stående, du må jo brække døren op og tage det, og det er mig, der tager ansvaret. Fint, siger han, for det har han fået en ordre til. Det skal han gøre, ingen tvivl om det, for det er, for at vi kan komme ned og skyde, og det er fornuftigt at smadre den dør, selv om den koster 1.000 kr.

Men hvis jeg siger, at han skal gå ned i Næstved Diskontobank og røve 500.000 kr. til mig, så er det indlysende ulovligt. Selv om jeg siger det, og selv om jeg har flere stjerner på end ham, så skal han sige nej, og hvis han alligevel gør det, så skal han straffes. Men man kan ikke forlange, at en ung mand på 18 år kan overskue, hvis en oberst på 50 år giver en ordre, om den er lovlig eller ulovlig. Derfor synes jeg, det er fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal selvfølgelig kvittere for ordførerens tilsagn om, at det er noget, vi kan dyrke i udvalgsbehandlingen, for jeg synes, det er et meget principielt spørgsmål: Vil vi tilslutte os statutterne i Den Internationale Straffedomstol, eller vil vi ikke? Og i givet fald vil, så bør man sådan set også ændre den § 9, som ligger i lovforslaget, som det ligger foran os på bordet, i overensstemmelse med, hvad mindretallet har anbefalet, jævnfør side 373, det mindretal, som indbefatter Udenrigsministeriets repræsentant i arbejdet.

Jeg kan allerede nu sige, at det selvfølgelig er et spørgsmål, vi vil forfølge i udvalgsbehandlingen for at høre, hvad der er op og ned i den her sag, og jeg antager og håber på, at formanden for Forsvarsudvalget også er enig heri.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gå ned og læse en ekstra gang, hvad der står der. Vi kan drøfte og diskutere og debattere. Det, der for mig ligger i den, er først og fremmest en beskyttelse af den menige og typisk den

unge menige soldat, som af naturlige grunde ikke altid nøjagtig kan overskue: Er det her nu lovligt eller ikke lovligt? Der er altså ikke tid til at se i Karnovs Lovsamling eller andre steder, og hvis han ikke gør det, han får ordrer til, så kan man risikere, at der er tre eller fire af hans kammerater, der bliver skudt eller udsat for noget andet. Han må så tro på, at den, der har stjernerne og den lange uddannelse, gør det rigtige, medmindre det er åbenlyst og indlysende ulovligt.

Så det er altså for mig at se en beskyttelse af et stort antal af specielt yngre soldater, som vi ellers ville bringe i fedtefadet. Det er i hvert fald det, der ligger bag det.

Men lad os kigge på det. Vi har forskellige indgangsvinkler, men jeg tror, målet er det samme, at vi både vil overholde konventioner og beskytte vores soldater mod at komme i fedtefadet for noget, de ikke har fortjent at komme i fedtefadet for.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo et ganske omfattende lovkompleks, vi står med, og derfor er der mange muligheder for at dyrke detaljen. Det vil jeg lade vente til udvalgsarbejdet, og derfor er jeg mest optaget af de overordnede spørgsmål.

Den ene diskussion drejer sig om: Er der fortsat behov for en militær straffe- og retsplejelov i fredstid? Efter SF's opfattelse er svaret nej. Jeg vil sige, at jeg oven i købet er blevet bestyrket i den opfattelse efter diskussionen i dag.

Det har været lidt sælsomt, at når man spurgte ordførerne, hvorfor der var behov for det her, så sagde man: Jo, det er, fordi det står i bemærkningerne side 9 i det afsnit, der hedder 3.2.2. Udvalgets overvejelser. Læser man udvalgets overvejelser, synes jeg ikke, man generer nogen ved at påstå, at det er – undskyld mig – ret langhårede overvejelser, der står der.

Jeg synes slet ikke, der er noget som helst, der minder om en forklaring på, hvorfor politi og brandvæsen er i stand til at fungere uden en speciel straffelov, og hvorfor forsvaret ikke skulle være i stand til i fredstid at fungere under en almindelig straffelov. Så det er den ene ting, vi vil være optaget af. Der er vi som sagt ikke enige i det, der står i lovforslaget.

Den anden diskussion drejer sig om § 27, der bemyndiger ministeren til at udelukke bestemte